

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 9. juni 2017 af Østre Landsrets 21. afdeling
(landsdommerne Taber Rasmussen, Peter Thønnings og Morten Schwartz Nielsen (kst.).

21. afd. nr. S-2712-16:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

(**CPR nr.**)

(advokat C. A. Fabritius Tengnagel, besk.)

Lyngby Rets dom af 23. marts 2016 (1-364/2016) er anket af **Tiltalte**
med endelig påstand om principalt dommens ophævelse og sagens hjemvisning, subsidiært
frifindelse, mere subsidiært formildelse, således at der ikke sker betinget frakendelse af
førerretten.

Anklagemyndigheden har påstået ankesagen fremmet i realiteten og stadfæstelse.

Der har under sagens forberedelse for landsretten været tvist om admittering af
Tiltaltes for sent iværksatte anke. Anklagemyndigheden påstod endeligt anken
admitteret, hvilket skete ved Østre Landsrets kendelse af 30. november 2016.

Sagens oplysninger

Det hedder i byrettens retbog for retsmøde afholdt i sagen den 11. februar 2016 kl. 10.40
blandt andet:

Anklager var mødt for anklagemyndigheden.

Der blev fremlagt anklageskrift af 20. januar 2016 med bilag.

Tiltalte var mødt og bekræftede sit navn og sin fødselsdato.

Efter vejledning noteredes, at tiltalte ønsker at få beskikket en forsvarer. Han ønsker ikke en bestemt forsvarer beskikket. Han ønsker beskikket en forsvarer fra rettens liste over advokater, der har straffesager.

Anklageren bemærkede, at anklagemyndigheden vil sende en bevisfortegnelse i sagen.

Sagen udsat med henblik på beskikkelse af forsvarer for tiltalte.

Retten hævet.”

Det hedder i byrettens retbog for retsmøde afholdt i sagen den 17. marts 2016, kl. 11.45 blandt andet:

”**Anklager** var mødt for anklagemyndigheden.

Der blev fremlagt anklageskrift af 20. januar 2016 med bilag.

Advokat Annette Schepler, der er blevet beskikket som forsvarer den 15. februar 2016, var ikke mødt.

Tiltalte var mødt og bekræftede sit navn og sin fødselsdato. Tiltalte anmodede om, at domsforhandlingen foregår uden at afvente forsvareren.

Tiltalte gav ikke samtykke til, at retten kan anvende Offentlig Digital Post til at sende kopi af dommen og andre meddelelser.

Tiltalte blev gjort bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig.

Anklageskriftet blev læst op.

Tiltalte nægtede sig skyldig.

Tiltalte forklarede ...

Vidne 1 mødte som vidne ... vidnet forklarede ...

Der foretoges dokumentation af vidnets erklæring af 21. december 2015. Vidnet vedstod erklæringen.

Sagen blev procederet.”

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet bilinspektør

Vidne 1.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han havde fastgjort sin søns bil på ladet med en rem om venstre forhjul som forklaret, men ikke fastgjort bilen med yderligere remme eller kiler. Bilen var trukket op på ladet med en stålwire i et spil placeret ved ladets ende mod førerhuset. Han fastgjorde stålwiren med en krog i bilens forbro ved højre side. Ved politiforretningen den 12. november 2015 foreviste han sit kørekort. Han havde desuden en kortere samtale med den kvindelige betjent om belæsningen af ladvognen – herunder bilens vægt og fastgørelse. Betjenten sagde, at han ”i øvrigt skulle huske”, at fastspænde bilen på ladet med yderligere en rem om et dæk på den modsatte side af bilen, hvilket han herefter gjorde. De talte ikke om, at bilen var fastspændt med stålwiren. Han blev ikke sigtet på stedet, men modtog til sin store overraskelse efter nogen tid et anklageskrift. Ved det første retsmøde den 11. februar 2016 i byretten fik han det råd af dommeren, at han skulle have beskikket en forsvarer. Han havde ved sit fremmøde den 11. februar 2016 overvejet spørgsmålet om beskikkelse af forsvarer og havde egentlig besluttet, at han ville klare sagen uden en forsvarers bistand. Han lyttede dog til dommerens råd og fik herefter en forsvarer beskikket. Han og forsvareren afholdt et møde nogle dage før hovedforhandlingen. De aftalte, at han skulle medbringe nogle fotos af stålwiren og spillet i forbindelse med hovedforhandlingen den 17. marts 2016. Advokaten sagde ved deres møde, at det bedømt i lyset af de nye oplysninger om, at bilen tillige var fastspændt med en stålwire ville være en formsag, og at han kunne regne med at blive frifundet. Advokaten sagde desuden, at der ikke var indkaldt vidner til retsmødet. Ved retsmødet den 17. marts 2016 mødte forsvareren imidlertid ikke op. Man ventede lidt på hende, men hun dukkede ikke op. Retsmødet blev herefter iværksat uden forsvarerens tilstedeværelse. Han mente umiddelbart – på baggrund af drøftelsen med forsvareren – at han nok kunne håndtere sagen i forhold til den fremmødte anklager og dommeren, som var de eneste tilstedeværende i retslokalet. Uden hans viden dukkede imidlertid en bilinspektør op som vidne. Han ville stille bilinspektøren nogle spørgsmål, men dommeren sagde, at det han spurgte om, angik juridiske vurderinger, og han blev afskåret fra at stille yderligere spørgsmål. Han fik efterfølgende at vide af forsvareren, at hun havde glemt at få noteret retsmødet i sin kalender, og at hun ville kontakte retten om dette. Det skete imidlertid ikke.

Vidne 1 har supplerende forklaret blandt andet, at en fastgørelse af bilen på ladet med en stålwire i en krog i bilens forbro ikke bremser bilens bevægelse

fremad – f.eks. ved en kraftig opbremsning. Selv hvis man med en stålwire og wirespil har trukket bilen helt op mod ladets bagkant mod førerhuset vil wirens opspænding givet blive løsnet, eller bilen vil kunne forskyde sig sideværts ved de sædvanlige rystelser og bump, der opstår under kørslen. Det må i øvrigt anses som meget usikkert, om låsen i det wirespil, der er gengivet på de af tiltalte fremlagte fotos, er kraftig nok til at kunne fastholde bilen på ladet ved f.eks. ladvognens kraftigere krængninger eller andre kraftigere sideværts kraftpåvirkninger, ligesom fastgørelsen af stålwiren i bilens forbro ikke kan forhindre, at bilens bagende svinger ud. Normalt er en stålwire og et wirespil på en almindelig ladvogn ikke stærke nok til at fastholde en bil på ladet ved kraftig opbremsning, krængning eller andre uventede kørselsmanøvrer. Bilens hjul skal rettelig placeres i bøjler ("vugger") på ladet, og hjulene skal fastsures/fastgøres med remme om to af bilens hjul – gerne således, at remmene placeres diagonalt på et forhjul og et baghjul. Hvis bilen var blevet standset af politiet, og man havde konstateret, at der var sket fastgørelse med remme om to af bilens hjul, ville man formentlig ikke have gjort en sag ud af det – uanset om fastsurringen med remmene ikke var placeret diagonalt. Der er ikke oplysninger i politiets akter om fastspænding med en stålwire eller om wirespillets dimensionering, så han har ikke kunnet inddrage dette i sine vurderinger.

Personlige oplysninger

Tiltalte har oplyst, at han er folkepensionist.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter byrettens fremstilling i retsbogen af forhandlingerne ved retsmødet den 11. februar 2016, herunder det anførte om, hvorledes der blev gået til værks med hensyn til beskikkelsen af forsvarer for tiltalte, lægger landsretten til grund, at tiltalte blev vejledt om muligheden for beskikkelse af en offentlig forsvarer, og at tiltalte på denne baggrund fremsatte begæring om dette, jf. færdselslovens § 119, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, hvorefter sagen blev udsat.

Det lægges endvidere til grund, at advokat Annette Schepler blev beskikket for tiltalte den 15. februar 2016, og at tiltalte, i overensstemmelse med sin forklaring herom, afholdt et møde med forsvareren nogle dage før hovedforhandlingen, og at tiltalte i den forbindelse fik rådgivning om at medbringe fotografier af ladvognens wirespil ved hovedforhandlingen den 17. marts 2016 – hvilket ville stille sagen gunstigt for tiltalte – og oplysning om, at der ikke var indkaldt vidner til hovedforhandlingen.

Det lægges yderligere til grund, at tiltalte ved indledningen af hovedforhandlingen den 17. marts 2016 var mødt, men at tiltaltes forsvarer ikke var mødt. Det er i retsbogen ikke angivet, at retten afventede eller forsøgte at komme i kontakt med forsvareren for at høre om baggrunden for dennes manglende fremmøde. Det fremgår alene, at tiltalte anmodede om, at domsforhandlingen skulle foregå, uden at man ”afventede” forsvareren. Der er i sagen ikke oplysninger fra byretten eller den daværende forsvarer, som belyser baggrunden for forsvarerens udeblivelse.

Tiltalte har for landsretten forklaret, at forsvareren, efter hovedforhandlingen var overstået, oplyste, at hun på grund af en forglemmelse ikke havde givet møde i byretten. Tiltalte har endvidere forklaret, at han ved retsmødet den 17. marts 2016 accepterede, at man gennemførte hovedforhandlingen uden forsvareren, fordi han efter mødet med forsvareren få dage før hovedforhandlingen regnede med, at de nye oplysninger om, at bilen tillige var fastgjort med en stålwire på ladet, stillede sagen gunstigt. Tiltalte har desuden forklaret, at han regnede med, at der ikke ville blive ført vidner, og at han var overrasket over, at bilinspektør **Vidne 1** gav møde, og at han havde vanskeligt ved at foretage afhøring af vidnet.

Tiltalte har oplyst, at forsvareren ikke efterfølgende kontaktede retten eller foretog sig yderligere i anledning af sin udeblivelse fra hovedforhandlingen.

Landsretten finder efter en samlet bedømmelse af det beskrevne hændelsesforløb, at byretten – som efter det oplyste ikke var bekendt med baggrunden for forsvarerens udeblivelse ved hovedforhandlingen – ikke burde have fremmet sagen uden den beskikkede forsvarers tilstedeværelse. Den omstændighed, at beskikkelsen af offentlig forsvarer i den foreliggende sag ikke var obligatorisk, jf. færdselslovens § 119, stk. 4, nr. 1, og at tiltalte oplyste, at han ikke ville afvente, at forsvareren kom til stede, kan ikke føre til en anden vurdering.

Henset til de grundlæggende retsplejemæssige hensyn, der ligger bag bestemmelsen om den beskikkede forsvarers tilstedeværelse under hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 852, stk. 1, og henset til det oplyste om sagens bevisligheder og forløbet af hovedforhandlingen for byretten finder landsretten herefter i overensstemmelse med tiltaltes påstand, at dommen bør ophæves og sagen hjemvises. Bestemmelsen i retsplejelovens § 925, stk. 1, kan ikke føre til et andet resultat.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod Tiltalte ophæves, og sagen hjemvises til byretten.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for begge retter.

(Sign.)